

ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത by കുമാരനാശാൻ

Module 3 കവിത

തീയതി: 21 ജൂലൈ 2026

കുമാരനാശാനും പ്രധാന സംഭാവനകളും (കവിപരിചയം)

മലയാള കവിതാ സാഹിത്യത്തിലെ നവോത്ഥാന നായകരിൽ പ്രമുഖനാണ് മഹാകവി കുമാരനാശാൻ. 1873 ഏപ്രിൽ 12-ന് തിരുവനന്തപുരത്തിനടുത്തുള്ള കായിക്കരയിലെ തൊമ്മൻവിളാകം എന്ന ഈഴവ കുടുംബത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. അച്ഛൻ നാരായണനും അമ്മ കാളിയമ്മയുമാണ്.

- ജീവിതവഴി:** പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം സംസ്കൃത പഠനം ആരംഭിച്ചു. 1891-ൽ ശ്രീനാരായണ ഗുരുവിനെ കണ്ടുമുട്ടിയത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ വലിയ വഴിത്തിരിവായി. ഡോ. പത്മപ്പിള്ളിന്റെ സഹായത്തോടെ ബാംഗ്ലൂർ, മദ്രാസ്, കൽക്കത്ത എന്നിവിടങ്ങളിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തുകയും ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിൽ അറിവ് നേടുകയും ചെയ്തു.
- സാമൂഹിക പ്രവർത്തനം:** 1903-ൽ SINDP യോഗത്തിന്റെ സ്ഥാപക സെക്രട്ടറിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1920 വരെ ആ സ്ഥാനത്ത് തുടരുകയും യോഗത്തിന്റെ മാസികയായ 'വിവേകോദയം' പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപരായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. 1913-ൽ ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയിലെ അംഗമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.
- ചരമം:** 1924-ൽ പല്ലനയാറ്റിലുണ്ടായ റെഡീമർ ബോട്ടപകടത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം ദാരുണമായി അവസാനിച്ചത്.
- പ്രധാന കൃതികൾ:** വീണപൂവ് (1907), നളിനി, ലീല, ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത (1919), പ്രഭോദനം, ദുരവസ്ഥ, ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി, കരുണ, പ്രദീപ്തം, പുഷ്പവാടി.

കാവ്യസമ്പ്രദായം

ശ്രീരാമന്റെ അശ്വമേധയാഗത്തിനായി ലവകുശന്മാർ അയോധ്യയിലേക്ക് പോകുന്ന സമയത്ത്, വാൽമീകിയുടെ ആശ്രമത്തിനടുത്തുള്ള ഒരു ഉദ്യാനത്തിൽ സന്ധ്യാസമയത്ത് ഒറ്റയ്ക്കിരുന്ന് സീത തന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും ഭാവിയെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കുന്നതാണ് ഈ കാവ്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം. സീത പലരെയും ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ലക്ഷ്മണനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ പ്രത്യേക ഗൗരവത്തോടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു (ശ്ലോകങ്ങൾ 45-54). വനത്തിലും നഗരത്തിലും ഒരുപോലെ തങ്ങൾക്ക് സേവനം ചെയ്ത ലക്ഷ്മണന്റെ സഹോദരഭക്തിയും സമർപ്പണവും സീത സ്തംഭിപ്പിക്കുന്നു. മുൻപ് രാമനെ രക്ഷിക്കാൻ ലക്ഷ്മണനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ താൻ പറഞ്ഞ കടുത്ത വാക്കുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഖേദവും സ്വയം ആത്മപരിശോധനയും സീത ഇവിടെ നടത്തുന്നു.

കാവ്യഭാഗം - വിശദപഠനം

**"പുരികം പുഴുപോൽ പിടഞ്ഞകം-ഞെരിയും തൻതല താങ്ങി കൈകളാൽ
പിരിവാനരുതാഞ്ഞു കണ്ണുനീർ-ചൊരിയും ലക്ഷ്മണനെ സ്മരിപ്പൂ ഞാൻ"**

ആശയവും സന്ദർഭവും: വനത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കാനായി കൊണ്ടുവന്ന വേളയിൽ വിടപറയുന്ന ലക്ഷ്മണന്റെ ദുഃഖഭരിതമായ അവസ്ഥയാണ് സീത ഓർക്കുന്നത്. പുരികം പുഴുപോലെ പിടഞ്ഞത്, ഹൃദയം വേദനകൊണ്ട് ഞെരിഞ്ഞ്, തല കൈകളാൽ താങ്ങി, പിരിയാൻ കഴിയാതെ കണ്ണുനീർ ഒഴുകിയിരുന്ന ലക്ഷ്മണന്റെ അഗ്രജഭക്തിയും ആഴത്തിലുള്ള സ്നേഹവും സീതയുടെ മനസ്സിൽ വേട്ടയാടുന്നു.

**"അതിധീരനമേയശക്തിയ-മ്മതിമാനഗ്രജഭക്തനാവിധം
കദനം കലരുന്ന കണ്ടാരെൻ-ഹൃദയം വിട്ടഴൽ പാതി പോയിതേ"**

ആശയവും സന്ദർഭവും: ലക്ഷ്മണന്റെ നാല് മഹത്തായ ഗുണങ്ങൾ സീത പറയുന്നു — അധീരൻ, അളവറ്റ ശക്തിയുള്ളവൻ (അമേയശക്തി), ബുദ്ധിമാൻ, സഹോദരഭക്തൻ. ഇത്രയും വീരനായ ലക്ഷ്മണൻ പോലുമൊരാൾ തന്നോട് വിടപറയുമ്പോൾ കരയുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ സീതയുടെ സ്വന്തം വേദനയുടെ പകുതി മാറിപ്പോയത്ര ആഴത്തിലുള്ള സങ്കടമാണ് ഉണ്ടായത്.

**"വനപത്തനഭേദചിന്തവിട്ടനൂലൻ ഞങ്ങളൊടൊത്തു വാണു നീ
വിനയാർദ്രമെനിക്കു കേവലം നിനയായ് വാൻ പണി തമ്പി! നിൻമുഖം"**

ആശയവും സന്ദർഭവും: കാടെന്നോ നാടെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ തങ്ങളെ വിനയത്തോടെ സേവിച്ച നിഷ്കളങ്കനായ ലക്ഷ്മണന്റെ സാന്നിധ്യം സ്മരിക്കുന്നു. "തമ്പി" എന്ന സ്നേഹപൂർവ്വമായ വിളിയിലൂടെ സീതയുടെ ആത്മബന്ധം വ്യക്തമാകുന്നു.

**"ഗിരികാനനഭംഗി ഞങ്ങൾ കണ്ടരിയോരുത്സവമായ് കഴിച്ചുനാൾ
അരിഭീഷണ! നീ വഹിച്ചാര പരിചര്യവ്രതനിഷ്ഠയൊന്നിനാൽ"**

ആശയവും സന്ദർഭവും: ശത്രുക്കൾക്ക് ഭയങ്കരനായ (അരിഭീഷണൻ) ലക്ഷ്മണൻ ദുഃഖനിശ്ചയത്തോടെ ചെയ്ത സേവനനിഷ്ഠ ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് തങ്ങൾക്ക് വനവാസകാലത്ത് കാടിന്റെ ഭംഗി കണ്ടുകൊണ്ട് സന്തോഷത്തോടെ വാഴാൻ കഴിഞ്ഞത് എന്ന് സീത ഓർക്കുന്നു.

**"കടുവാക്കുകൾ കേട്ടു കാനനം നടുവേയെന്നെ വെടിഞ്ഞു മുമ്പു നീ
വെടിവാൻ തരമായ് മറിച്ചുമേ; കുടിലം കർമ്മവിപാകമോർക്കുകിൽ"**

ആശയവും സന്ദർഭവും: മാരിച സംഭവസമയത്ത് താൻ പറഞ്ഞ കടുത്ത വാക്കുകൾ കാരണം ലക്ഷ്മണന് കാട്ടിലേക്ക് പോകേണ്ടി വന്നതും, പിന്നീട് വിധി വൈപരീത്യത്താൽ അതേ ലക്ഷ്മണൻ തന്നെ കാട്ടിൽ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നതും സ്വന്തം കർമ്മഫലമാണെന്ന് സീത തിരിച്ചറിയുന്നു.

"കനിവാർമനുജാ ! പൊറുക്ക ഞാൻ നിനയാതോതിയ കൊള്ളി വാക്കുകൾ അനിയന്ത്രിതമായ് ചിലപ്പൊഴി മനമോടാത്ത കുമാർഗ്ഗമില്ലടോ."

ആശയവും സന്ദർഭവും: വിചാരിക്കാതെ പറഞ്ഞുപോയ കൊള്ളിവാക്കുകൾക്ക് സ്നേഹത്തോടെ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു. ചില സമയങ്ങളിൽ വികാരങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെട്ട് മനസ് തെറ്റായ വഴിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാം എന്ന മാനവികമായ ദൗർബല്യം സീത ഇവിടെ തുറന്നു സമ്മതിക്കുന്നു.

"വിരഹാർത്തിയിൽ വാടിയേകനായ് കരകാണാത്ത മഹാവനങ്ങളിൽ തിരിയുംഝലുനാമനെത്തുണ ചുരിയോരമ്പയമുദ്ധരിച്ചു നീ"

ആശയവും സന്ദർഭവും: സീതാവിരഹത്തിൽ തളർന്ന് വനത്തിൽ അലഞ്ഞ രാമന് ഏക ആശ്വാസമായി കൂടെനിന്ന് ഝലുവംശത്തിന്റെ മഹത്വം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചത് ലക്ഷ്മണനാണെന്ന് സീത സ്മരിക്കുന്നു.

"പരദുർജയനിന്ദജിത്തുമായ്- പൊരുതും നിൻകഥ കേട്ടു വെമ്പലാൽ കരൾ നിന്നിലിയന്ന കുറുതൻ- പെരുതാമാഴമറിഞ്ഞിരുന്നിവൾ"

ആശയവും സന്ദർഭവും: ഇന്ദ്രജിത്തിനോട് യുദ്ധം ചെയ്ത ലക്ഷ്മണന്റെ ധീരതയെക്കുറിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ തനിക്ക് അവനോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും ബഹുമാനത്തിന്റെയും ആഴം എത്രത്തോളമുണ്ടെന്ന് സീത തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

"മുന്നികാട്ടിടുമെൻ കിടാങ്ങളെ കനിവാൽ നീ സ്വയമാഞ്ഞു പുൽകിടാം അനസൂയവിശുദ്ധമിന്നു നിൻ മനമാനന്ദസരിത്തിൽ നീന്തിടാം"

ആശയവും സന്ദർഭവും: ഭാവിയിൽ തന്റെ മക്കളായ ലവകുശന്മാരെ കാണുമ്പോൾ അസൂയയോ വിഷമമോ ഇല്ലാത്ത നിർമലമായ മനസ്സോടെ ലക്ഷ്മണൻ അവരെ വരിപ്പുൽകുമെന്നും ആനന്ദത്തിലാറാടുമെന്നും സീത സങ്കല്പിക്കുന്നു.

"വിടുകെൻ കഥ: വത്സ! വാഴ്ക നീ നെടുന്നാളഗ്രജനേകബന്ധുവായ് ഇടരെന്നിയെയ്റ്റുണോൽക്കരം തടവും ബന്ധുജനങ്ങളോടുമേ"

ആശയവും സന്ദർഭവും: "എന്റെ കഥ വിടുക..." എന്ന് പറഞ്ഞ് സ്വന്തം ദുഃഖങ്ങൾ മാറ്റിവെച്ച്, ലക്ഷ്മണൻ രാമന്റെ ഏകബന്ധുവായി, ദുരിതങ്ങളില്ലാതെ ബന്ധുക്കളോടൊപ്പം ദീർഘകാലം സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കട്ടെ എന്ന് ഹൃദയപൂർവ്വം ആശംസിക്കുന്നു.

ആസ്വാദനക്കുറിപ്പ്

മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ റൊമാന്റിക് പ്രസ്ഥാനത്തിനും നവോത്ഥാന ചിന്തകൾക്കും പുതിയ ദിശാബോധം നൽകിയ കൃതിയാണ് **കുമാരനാശാന്റെ 'ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത' (1919).**

വാൽമീകിയുടെയോ കാളിദാസന്റെയോ പരമ്പരാഗത സീതയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി, ചിന്താശേഷിയും ആത്മാഭിമാനവുമുള്ള ഒരു ആധുനിക സ്ത്രീരൂപത്തെയാണ് ആശാൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. സ്വഗതാഖ്യാന രൂപത്തിൽ (Dramatic Monologue) രചിക്കപ്പെട്ട ഈ കാവ്യത്തിൽ 192 ശ്ലോകങ്ങളുണ്ട്.

രാമനാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഉള്ളിലെ മാനസിക സംഘർഷങ്ങളും ദാർശനിക ചിന്തകളുമാണ് പ്രമേയം. രാജധർമ്മത്തിന്റെ പേരിൽ തന്നെ കാട്ടിൽ തള്ളിയ രാമന്റെ നിലപാടിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ തന്നെ, ലക്ഷ്മണന്റെ വിശുദ്ധമായ അഗ്രജഭക്തിയെയും സേവനത്തെയും സീത ആദരവോടെ ഓർക്കുന്നു. തന്റെ പഴയ തെറ്റുകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ആത്മപരിശോധന നടത്താനുള്ള വിനയവും, സ്വന്തം ദുഃഖത്തിനിടയിലും ലക്ഷ്മണന്റെ നന്മയ്ക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഉന്നത വ്യക്തിത്വവും സീതയിൽ ദൃശ്യമാകുന്നു. മനുഷ്യബന്ധങ്ങളിലെ സ്നേഹം, ധർമ്മം, സ്വാഭിമാനം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള ആഴമുള്ള ചിന്തകൾ പങ്കുവെക്കുന്ന ഈ കൃതി ആശാന്റെ കാവ്യപ്രതിഭയുടെ തിളങ്ങുന്ന ഉദാഹരണമാണ്.

ചോദ്യങ്ങളും ഉത്തരസൂചികകളും

1. 'കനിവാർന്നുജ! പൊറുക്ക ഞാൻ നിനയാതോതിയ കൊള്ളിവാക്കുകൾ' — സന്ദർഭം വിവരിക്കുക?

കുമാരനാശാന്റെ 'ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത' എന്ന കൃതിയിൽ വനവാസകാലത്ത് മാരിച സംഭവസമയത്ത് ലക്ഷ്മണനോട് അവിവേകമായി പറഞ്ഞ വാക്കുകളെക്കുറിച്ച് സീത പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന സന്ദർഭമാണിത്. സ്വർണ്ണമൃഗത്തെ തേടിപ്പോയ രാമന്റെ ശബ്ദത്തിൽ മാരിചൻ കരഞ്ഞപ്പോൾ ഭയന്ന സീത, രാമനെ രക്ഷിക്കാൻ പോകാൻ ലക്ഷ്മണനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. രാമന്റെ ശക്തിയറിയാവുന്ന ലക്ഷ്മണൻ വിസമ്മതിച്ചപ്പോൾ, അവിവേകത്തോടെ ലക്ഷ്മണന്റെ ഭക്തിയെ സംശയിച്ച് കടുത്ത കൊള്ളിവാക്കുകൾ പറഞ്ഞു. പിന്നീട് വാൽമീകിയുടെ ആശ്രമത്തിലിരുന്ന് പഴയ സംഭവങ്ങൾ ഓർക്കുമ്പോൾ, വികാരത്തിന് അടിമപ്പെട്ട് പറഞ്ഞുപോയ വാക്കുകൾക്ക് ലക്ഷ്മണനോട് മനസ്സുകൊണ്ട് ക്ഷമ ചോദിക്കുകയും സ്വന്തം മനസ്സിന്റെ ദൗർബല്യത്തെ ആത്മപരിശോധന നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

2. 'ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത' എന്ന കാവ്യത്തിന്റെ സവിശേഷ പ്രാധാന്യം എന്ത്?

മലയാള കാവ്യസാഹിത്യത്തിൽ പൗരാണിക കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് ആധുനികമായ മാനസിക ഗൗരവവും ചിന്താശേഷിയും നൽകിയ കൃതിയാണ് 'ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത'. ദുരന്ത പശ്ചാത്തലത്തിൽ ആത്മാഭിമാനമുള്ള ഒരു സ്ത്രീയായി സീതയെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാന പ്രാധാന്യം. പരമ്പരാഗതമായ നിശബ്ദ സഹനത്തിന് പകരം ചോദ്യം ചെയ്യാനും ചിന്തിക്കാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം സീത കാണിക്കുന്നു. മനുഃശാസ്ത്രപരമായ ആഴവും ദാർശനികതയും റൊമാന്റിക് കാവ്യശൈലിയും സമന്വയിച്ച ഈ കാവ്യം സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ മാനവികത ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന മികച്ച നവോത്ഥാന സൃഷ്ടിയാണ്.